ДНЕВНИКЪ

(Стенографический)

на

ОБЛАСТНОТО СЪБРАНИЕ ПЕТА РѢДОВНА СЕССИЯ.

XLI ЗАСѢДАНИЕ, СЪББОТА, 10-Й ДЕКЕМВРИЙ 1883 ГОД.

(Начало въ 10 часа преди пладнѣ. предсѣдатель Д-ръ Г. Странски).

Предсѣд.: (звъни) Засѣданието се отваря. Г. Секретарь ще прочете протоколътъ отъ миналото засѣдание.

Секр. Д-ръ Данчевъ: (чете)

Предсѣд.: Има ли нѣкой да направи бѣлѣжка върху четения протоколъ? (нѣма) Предстои да се разисква съобщението на г. Глав. Управитель относително областната дань. Споредъ него до сега е платено 380.207 Л. Т., остава да се плаща още 479.793 Л. Т. Г. Глав. Управитель предлага Обл. Събрание да се занимае и вземе нѣкои мѣрки за доплащанието на данъка. За свѣдѣния и подробности, ако иска Обл. Събрание, може да даде г. Дир. на Финанциитѣ.

К. Калчевъ: Незная какви разяснения ще даде г. Дир. на Финанциитѣ. Ние знаемъ, че ако се смѣтне данъкътъ по вехтата смѣтка ще излѣзе цѣлата сума на 400 и толкова хиляди лири. Ние обаче снехме данъкътъ къмъ Портата, защото още миналата сессия на Обл. Събрание си отворихме очитѣ и видѣхме, че дѣйствително бюджетътъ не превишава 60.000.000 гр. На основание на даннитѣ които показваха тая цифра снехме данъкътъ, съобразно съ гласувания законъ на $^3/_{10}$ отъ прихода. Г. Глав. Управитель бѣше далъ надѣжда, че е добилъ до нѣйдѣ данни, че законътъ ще се подтвърди. До сега обаче не е подтвърденъ закона. Сега като имаме това писмо отъ г. Глав. Управитель, трѣба да се занимаемъ съ въпроса. Като признаемъ пакъ сѫщитѣ данни за нашия приходъ, като се основаваме на гласувания лани законъ, пакъ да препоржчимъ на правителството да настои предъ Портата да защити правата ни, които ни дава О. У. Ние не можемъ да се управляваме съ фективни суми на бюджета, всичкитѣ данни ни карать да оставимъ истинний приходъ отъ 60 мил. Поправителнитѣ бюджети доказватъ това количество. За това казвамъ, като признаемъ старанията които правителството е употрѣбило по тоя въпросъ, трѣба сега да го подкрѣпимъ съ препоржка да постоянствува щото тоя пѫть да се поправятъ правата на нашата область. Въ тая смисьль права слѣдующето предложение: (чете)

„Областното Събрание като вземе въ съображение 16 чл. отъ Органический Уставъ който гласи, че Областьта участвува въ общитѣ разноски на царството въ съразмѣрность на $^3/_{10}$ отъ доходитѣ си,

„Като взема въ внимание, че сѫщинскитѣ ни доходи не надминуватъ цифрата 60 милиона, което се доказва и отъ бюджета който Областното Събрание въ настоящата си сесия гласува,

„И като признава старанията които Правителството ни е употрѣбило до сега, за да се разрѣши тоя въпросъ въ духъ съобразенъ съ правата, които Орг. Уставъ ни е далъ, *прѣпоржчва* му да постоянствува да се припознѣе правото на Областьта ни да плати даньта си както за миналитѣ си упражнения така и за бѫдѫщитѣ съгласно съ закона, гласуванъ за тая цѣль въ миналогодишната сесия и минува на дневний рѣдъ.„

Предсѣд.: Подкрѣпа ли се предложението на г. Калчева? (Подкрѣпа се) Които сѫ за него да станатъ прави. (Приема се)

На дн. рѣдъ имаме разисквание на законопроекта за чалтишкитѣ земи.

В. Нейчовъ: Направено бѣше отъ нашия другаръ г. Пеневъ едно предложение щото първо да се узнае окончателно да ли рѣшението на Обл. Събрание касателно до несѣянието на чалтицитѣ съ орисъ въ областьта трѣба да се почита като законно или не. Правителството счита, че това рѣшение е окончателно и законно, което задлъжава щото лицата които притѣжаватъ нѣкой сервитутъ за сѣянието оризъ да бѫдѫтъ обезщетени, та и за това именно представлява тоя законопроектъ. Азъ мисля, че неможе да се пристѫпи до гласуване на законопроекта, който има за цѣль да опредѣли обезщетението, когато има съмнѣние, че е запретено сѣянието на оризъ. Това е твърдѣ ясно. Или да се каже, че е запретено сѣянието и тогава лицата които би доказали не само че притѣжаватъ правото, но и че допуща имъ се по законенъ начинъ да иматъ това право — тогава да се мисли за обезщетението имъ. Това е разбира се обезщетение за право *умрѣло*. Сервитутътъ ще бѫде по-малъкъ и Обл. Събрание ще бѫде справедливо да обезщети хората за това право. Ако пакъ не е запретено да се сѣе оризъ, тогава или тия лица трѣба да сѣятъ, или ако кажемъ, че неможатъ, че земитѣ върху които сѣятъ сѫ чужди, то тогава иматъ хората *живо* право за сѣянието и по-голѣмо обезщетение ще искатъ. Както и да се глѣда на работата, не може да се разисква законопроектътъ безъ да се види да ли истина сѣянието е запретено или не. Това трѣба да предшествува на въпроса.

Предсѣд.: Напомнювамъ на Обл. Събрание, че се разисква тоя законопроектъ, направи се предложение отъ г. Пенева, прати се на комисия да изучи въпросътъ. Комисията чете рапортътъ си. Спор. рапорта предложението на г. Пенева не трѣба да се вземе въ внимание въ законопроекта. Ето какъ говори комисията: (чете рапортътъ. Виж. стр. 700.)

Я. Д. Матакиевъ: Комисията само казва, че понеже сѫществува такъво рѣшение отъ Обл. Събрание относително несѣянието на оризъ и понеже тоя законъ се кассае за освобождение отъ сервитутъ на земитѣ подлѣжащи на сѣяние; и, въпросътъ, за експлоатацията на земтѣ е свързанъ съ нѣкои членове на О. У. които гарантирали правата за експлоатацията на земитѣ, — за това комисията бѣше на мнѣние, щото законопроектътъ да се развие както е представенъ безъ да се спомѣнува за оризъ да ли да се сѣе или не. Тоя въпросъ остава отъ комисията съвсѣмъ отдѣленъ и остава на Обл. Събрание да подтвърди първото си рѣшение или не т. е. да запрети или не сѣянието. Моето частно мнѣние е, че трѣба да се запрети сѣянието, но комисията каза въ тоя законъ не е мѣстото да се казва да се сѣе или не

В. Нейчовъ: Мнѣнието представено отъ комисията не е задължително за Събрание то да го приеме. То е само мнѣние за улеснение. Но отъ официалната трибуна компе-

тентний Директоръ каза, ако се не лжжа, и мисля, че не се лжжа, че тоя законопроектъ е представенъ вслѣдствие на рѣшението на Обл. Събрание да не се сѣе оризъ. Така щото г. Дир. каза, ако остава съмнѣние въ това рѣшение да се сѣе оризъ или не, законопроектътъ остава послѣдна работа предъ тоя въпросъ. Въ всѣки начинъ не може да се рѣши и дадатъ обезщетения безъ да се знае да ли иматъ мѣсто тия обезщетения. Има да кажа и това, че правителството като е предложило за обезщетение неможе да забрави, че хората които иматъ право на сервитютъ, иматъ право на това обезщетение. Законътъ за оризътъ е такъвъ, щото по който начинъ се придобива и има правото на собственность, по сжщий начинъ трѣбва да се докаже и правото на сервитютъ. Не зная да ли правителството е узнало, че лицата които претендиратъ това право иматъ неоспорими доказателства. И даже да иматъ такива доказателства трѣбва да се докаже да ли сж автентични. На всѣки начинъ казвамъ, че нѣма способъ по който би можалъ да се гласува тоя законопроектъ безъ да се знае първий въпросъ. Предлагамъ прочее, че въпросътъ е твърдѣ ясенъ, да позволимъ на хората да сѣятъ, чрезъ сѣянието на оризътъ можемъ да направимъ и приходитѣ повече съ нѣколко хиляди лири. Единъ увратъ ниви когато се сѣяше оризътъ костуваше 20 лири, а сега когато не се сѣе костува 10 или 15 лири. Ако оставимъ тоя въпросъ така, може да спадне цѣната още повече. Селенитѣ наистина на нѣкои мѣста сж възмутени противъ сѣянието. Когато се рѣши да се сѣе оризъ всички села на които въ департамента влияе въ санитарно отношение ще изгубатъ съ сѣянието. Кокошкитѣ които пиятъ вода отъ оризътъ се утравятъ и умиратъ. Сжщото може да стане и съ човѣкъ Официалната трибуна каза, че законопроектътъ е представенъ вслѣдствие на рѣшението на Обл. Събрание да се не сѣе оризъ. За това за да се свърши по-скоро работата права предложение да се отложи за сега тоя законопроектъ, че нѣмаме даже и време да го разискваме.

Предсѣд.: Подкрѣпя ли се предложението на г. Нейчова? (Подкрѣпя се.) Които сж за него да станатъ прави. (Приема се.)

Пристжпяме къмъ другия въпросъ на дневний редъ, именно разискването на законопроекта за учрѣждение на практическо училище.

Я. Д. Матакиевъ: Г-да! Днесь ако се занимаваме съ разискването на законопроекти каквито и да сж тѣ не ще можемъ да ги свършимъ, пакъ имаме работа които трѣбва да се свърши. Тъй щото времето се преброява на минути, до когато ние ще бждемъ тукъ. За това предлагамъ и тоя законопроектъ, макаръ да е важенъ, мисля Събранието единодушно ще приеме, по нѣмание на време да го разисква, да се отложи като отпусне кредитътъ, да делегира Пост. Комитетъ да го разгледа.

К. Калчевъ: По начало приемамъ предложението на г. Матакиева; но добрѣ ще бжде да земемъ рѣшение че Събранието приема основанието на това училище като е отпуснало и кредита, а урѣжданието му оставя на Пост. Комитетъ съ Правилникъ. Да земемъ рѣшение, че делигираме Пост. Комитетъ да се занимае съ тая работа, като кажемъ и това, че Събранието приема урѣжданието на училището да стане съ Правилникъ.

Предсѣд.: Г. Матакиевъ съгласява ли се съ доправката на г. Калчева?

Я. Д. Матакиевъ: Съгласенъ съмъ, но съ това условие, че Пост. Комитетъ ще опредѣли и мѣстото гдѣто ще бжде това училище.

Предсѣд.: Подкрѣпя ли се това предложение? (Подкрѣпя се.)

В. Нейчовъ: Не съмъ съгласенъ да се делегира Пост. Комитетъ да урѣди отварянието на това училище и да опредѣли мѣсто гдѣто ще бжде то. Това казвамъ не че и-

мамъ недовѣрие къмъ Пост. Комитетъ; но че въ него е твърдѣ ограниченъ броя на лица. Твърдѣ естественно и може да искатъ да окрасятъ едно мѣсто въ ущърбъ на друго. (Гласове: не ще бѫде училището въ Пловдивъ.) Пловдивъ нѣма такива условия каквито се изискватъ. За това ще предложа — Панагюрище. Можа да предложа и Пазарджикъ, който е единъ съсипанъ градъ и трѣбва да има такова хубаво здание.

Д-ръ Хаканов: Г-да, въпросътъ е доста сериозенъ, и чини ми се, че Събранието когато става предложение да се делегира Пост. Комитетъ, трѣба да се произнесе кѫдѣ да стане това училище. Г. Нейчовъ може да има право да се иска щото това училище да бѫде въ Панагюрище или Пазарджикъ; но Събранието може да каже че като гласува кредита за отварянието на това училище въ едикое мѣсто възлага на Пост. Комитетъ урѣжданието му съ Правилникъ. Да се каже кѫдѣ ще бѫде то. За това училище трѣба мѣсто, което напълно да удовлетворява неговитѣ нужди. По моето мнѣние освѣнь Сливенъ другъ градъ нѣма тия удобности. Тамъ сѫ и практ. курсове, има фабрики, които се ползуватъ съ всичкитѣ удобства. За това предлагамъ и това училище да бѫде въ градътъ Сливенъ.

В. Нейчов: Г-да! Града Сливенъ, който има всички симпатии, има голѣмо преимущество да е отъ всѣкаграна фаворизиранъ Човѣцитѣ сѫ спечелили на всички симпатиитѣ и не само въ Румелия, но на всѣкѫдѣ има човѣци съ своята кадърность направили пари и хубави здания. Но трѣба да знаемъ, че има департаменти много съсипани, именно Пазарджиский въ който нищо не е направено. Идете въ Пазарджикъ и ще се увѣрите. Тамъ тече рѣка Марица, която може да се каже оплодотворява цѣлата страна. Тамъ е желѣзницата която ще се съедини съ България, трѣба поне да се помогни по тоя начинъ на Пазарджикъ да се развие и да успѣва съ селата. (Гласове: прието).

Я. Д. Матакиев: Само толкозъ ще кажа, че г. Нейчовъ каза много работи истини. Трѣба да глѣдаме всякога да бѫдемъ безпристрасни, а не едному майка а другиму мащеха. Не можа да се съгласа това училище да бѫде въ Сливенъ, защото тамъ има и Правителственна гимназия. Всичкитѣ разбиратъ, че е законно щото населението и отъ другитѣ градове да се ползува отъ нѣкой добрини на общото отечество. Ако е тая причината, че училището трѣба да има най-голѣми удобства, азъ бихъ се борилъ съ васъ да ви докажа, че Пазарджикъ представлява най-голѣмитѣ удобства. За Пазарджиский департаментъ какво е направило до сега Обл. Събрание? Нищо и положително нищо. Пазарджикъ е складъ на желѣзото, което излиза отъ Самоковъ; дървений материалъ и той е въ Пазарджикъ; ако трѣба вода и тя е въ изобилие; всичкитѣ удобства за ученицитѣ се намѣрватъ въ Пазарджикъ. Отъ друга страна като нѣма нищо направено до сега за тоя департаментъ, трѣба да бѫдемъ безпристрастни. Ако е въпросътъ да направимъ всичко тукъ въ Пловдивъ като столица, добрѣ, но понеже не е възможно, трѣба да се направи въ други мѣста. Населението да види и то полза отъ паритѣ, които дава на Областьта. За това предлагамъ да се направи въ Пазарджикъ това училище, ако Обл. Събрание трьси сгодни условия за него.

К. Калчев: Оттеглямъ се.

Д. Милковский: Г-да! Разбира се, че ризата всѣкога е по-близо до тѣлото. Единъ отъ предговорившитѣ каза да се направи училището въ Сливенъ Тоя градъ обаче и днесь и утрѣ и до година сѣ ще си бѫде добъръ. Пазарджискитѣ представители предлагатъ Пазарджикъ, именно защото имало желѣзо и пр. Отъ друга страна казаха, че билъ пренебрегнатъ. Но азъ, Г-да, мисля, че има департаменти по-пренебрегнати, а именно Хасковский

и Бургаский. Ако е работата да бѫдемъ равноправни на всѣкадѣ мисля колкото се касае за това училище, при всичко, че Хасковский департаментъ нѣма добри условия, но въ него нѣма да се работатъ нѣкакви крупни работи, а само ще се учатъ ученицитѣ то трѣба тамъ да се отвори. Материалъ, ако стане нужда за такъвъ, може да се пренесе и отъ други мѣста. Впрочемъ азъ мисля и Хасковский департаментъ, не по-малко съ своитѣ земни произвѣдения пълни Областната касса. Не трѣба да го презираме. Г-да, представителитѣ ще направатъ една справедливость, ако туратъ въ Хасково това училище. (Гласове въ Харманлие). Не, въ Хасково. Всичкитѣ нѣща не трѣба да туримъ на едно мѣсто. Имамъ причини, които ме каратъ да направа това. Днесь има въ Пловдивъ и Сливенъ гимназии, въ които може да отидатъ и ученици отъ Хасково; но трѣба да похарчатъ по 40 лири. Отъ това се ползуватъ тия два града. Прочее поне въ това отношение да дадемъ улеснение и на Хасковци Предлагамъ въ Хасково да стане училището и оставямъ на волята ви да подкрѣпите или не предложението ми.

Предсѣд.: Правителството предлага въ Пловдивъ, има друго предложение за Сливенъ, трето за Пазарджикъ и четвърто за Хасково.

Я. Д. Матакиевъ: Тия разни предложения доказватъ, че нии не можемъ да рѣшимъ въпросътъ, а треба да се остави на Пост Комитетъ да го рѣши, защото трѣба да станатъ изучванията на мѣстата. За това предлагамъ да се остави и тоя въпросъ на Пост. Комитетъ.

Предсѣд.: Подкрепя ли се предложението на г. Матакиевъ съ доправка на г. Калчова? (Подкрепа се). Които сж за него да станатъ прави. (приема се)

Минуваме на слѣдующий въпросъ на дневний редъ, който е разискването на законопроекта за горитѣ. Комисията го приема както си е.

К. Калчевъ: Г-да! Тоя законъ за горитѣ помня миналата година Събранието го разисква 2 — 3 засѣдания и комисията се занимава добрѣ съ него. Миналата година Събранието се занимава, комисията го работи 30 дни и се прие както е. Проводенъ на утвърждение отъ Високата Порта, послѣднята отказа да го утвърди по причина на единъ членъ касателно до притяжанията отколкото за експлоатацията. Правителството е представило въ законопроекта исканията на Портата. Комисията като разглѣда тия измѣнения, прие ги, та и Обл. Събрание да ги приеме. Останалата часть отъ закона не трѣба и да се разисква, понеже за нея нѣма възражения отъ страна на Високата Порта. Азъ мисля не трѣбва да разискваме, а да приемемъ цѣлий законопроектъ. Надлѣжната комисия е приела безъ измѣнение допълненията на правителството. Само г. Консуловъ има да направи едно предложение. (Гласове: прието.)

Г. Консуловъ: Може да сте забѣлѣжили, г-да, че когато се говори за училища или за медицина не зимамъ участие въ разискването, защото не разбирамъ. Но по тая материя, ако кажа, че разбирамъ нѣщо, нѣма да ви излъжа.

Може да помнятъ г-да депутатитѣ, че въ миналата сессия, когато се разискваше тоя законопроектъ, азъ направихъ едно предложение за единъ членъ което за нещастие падна. Обаче отъ лани до сега, още повече се увѣрихъ, че неможе безъ тоя членъ, който предлагахъ за да се достигне ползата отъ тоя законъ. За това ще ви припомня нѣкои обстоятелства които оправдаватъ това. Първо знаете, че се иска двѣ години срокъ за провѣряване всичкитѣ гори кои сж общински, областни и частни. По духътъ на тоя законъ въвождането на експлоатация въ всѣка гора отдѣлно зависи отъ категорията на която принадлѣжи. Провѣрката предвидена споредъ тоя законъ е въ двѣ години. На тоя

срокъ ще притуримъ и новий срокъ. В. Порта настоява, че слѣдъ двѣ години, ако нѣкои притѣжатели на гори било общински, или частни не престигнатъ да представятъ документи за притѣжание, да имать право пакъ слѣдъ двѣ — три години да представятъ документи. Значи тоя срокъ ще трае 3 — 4 год.; слѣдъ това време иде експлоатацията. За да се въведе експлоатация въ єдна гора трѣбва вѣщо изучвание спор. състоянието на гората. Въобразете си колко години трѣбватъ да се изучи всѣка гора отдѣлно и да се произнесе горското управление за експлоатацията която е сгодна. Трѣбватъ още 2 — 3 години и така ставатъ 6 — 7 години. Предъ видъ на това ако нѣмаме предварителни мѣрки за експлоатацията до това врѣме нѣма и да имаме нужда отъ законъ, защото не ще да останатъ горитѣ, ще се опропастатъ. Лани казахъ това и сега повтарямъ, че както се сѣчатъ горитѣ, не ще останатъ ако се не зематъ тѣзи съхранителни мѣрки, състоящи отъ единъ два члена, които ще прочета. Ако се убѣдите, че тѣ сж сгодни моля гласувайте да се приематъ и да делегираме правителството за това. (Чете предложението си.) (Членъ който иде по редъ.)

ГЛАВА IX.

Приврѣменни мѣрки.

Чл. До пълното приспособление на настоящий законъ предписуватъ се слѣдующитѣ съхранителни мѣрки, които ще се прилагатъ за всѣка гора, преди да бѫде въведенъ въ нея единъ редъ за правилна експлоатация, съгласно съ настоящий законъ.

а.) Запрѣщава се сѣчението на смолови дървета, които издѣлани въ четвьртита или друга форма, или оставени обли, имать обиколъ пьрвитѣ по-малко отъ 0, 55, а вторитѣ обелени по-малко отъ 0, 60, а не обеленипомалко отъ 0. 65. За дѫбовитѣ дървета тия размѣри се опредѣляватъ на 0, 44 за дѣланитѣ грѣди, а за облитѣ на 0, 50 за бѣленитѣ и на 0, 56 за небѣленитѣ. За буковитѣ сѫщитѣ размѣри сж опредѣляватъ за дѣланитѣ грѣди на 0. 40, а за облитѣ на 0. 44 за бѣленитѣ и 0. 50 за небѣленитѣ;

б.) Дѫбовитѣ дървета може да се сѣкатъ и по-тънки отъ означенитѣ горѣ размѣри отъ ситни гори злѣ растящи, които въ такъвъ случай ще се изсичатъ на веднажъ въ опредѣлено врѣме, подъ надзора на горското управление, ще се изпразднуватъ отъ отсѣчений материалъ и тутакси ще се завардюватъ.

в.) Освѣнъ горнитѣ мѣрки като на такива се предписува и предварителното приложение на чл. 28, 29, 30, 31, 32 отъ настоящий законъ за всяка гора, преди въвождането въ нея на изискуемата отъ сѫщий законъ редовна експлоатация.

Чл. Не подлѣжатъ на ограниченията предвидени въ горний членъ, рѣзанитѣ (биченитѣ) дървета отъ какъвто размѣръ и какъвто видъ дърво и да сж тѣ.

Чл. При приложението на предписанитѣ въ настоящата глава мѣрки, горското управление ще направи потрѣбнитѣ распореждания, щото дърводѣлцитѣ, подъ предлогъ че свалятъ сѣчений преди запрещението дървенъ материалъ или листници, които подлѣжатъ на запрѣщение, да не дѣлатъ такива и слѣдъ запрещението, нито пакъ да се наказуватъ ако тѣ дѣйствително сж сѣчени преди запрѣщението.

Чл. За отсѣчени борови, дѫбови и букови дървета по-тънки отъ опредѣленитѣ въ чл. размѣри ще се зима глоба споредъ таблицата на глобитѣ за сѣчение безъ дозволение грѣди.

Тия размѣри ще се мѣратъ на остаткитѣ отъ стѫблата на отсѣченитѣ дървета или на самитѣ отсѣчени грѣди кѫдѣто се намѣратъ вѫтрѣ, или вънъ отъ гората. Въ послѣд-

ний случай ще се зима срѣдний размѣръ отъ сбора на размѣритѣ на най-тънката и най-дебелата страна на грѣдитѣ.

Колко за престжпленията противъ другитѣ предписани въ настоящата глава мѣрки ще се налагатъ наказанията предвидени въ тоя законъ за престжпленията противъ чл. 28, 29, 30, 31 и 32.

Чл. Мѣркитѣ подписани въ настоящата глава се прилагатъ за всичкитѣ подлѣжащи на общий режимъ глави.»

Ако обичате можа да ви дамъ и нѣкои разяснения.

Предсѣд.: Моля г. Консулова да даде предложението си.

П. Димитровъ: Най-добре ще бжде да приемемъ измѣненията, които предлага правителството въ тоя законъ и да се свърши работата. А това което предлага г. Консуловъ то е работа за цѣлъ правилникъ и понеже неможемъ да го гласуваме en bloc, по-добре е да го препоржчимъ на правителството да го издаде въ форма на Пуб. Адм. Правилникъ и като прибавка на тоя законъ.

Предсѣд.: Какво предлагате г. Димитровъ?

П. Димитровъ: Предложението на г. Консулова да се издаде въ форма на Публ. Адм. Правилникъ и като прибавка на тоя законъ.

Д-ръ Хакановъ: Азъ бихъ билъ желалъ това да стане тъй, но щомъ го нѣма въ законътъ не ще да се извърши нищо съ него, защото неможе единъ правилникъ да замѣсти едчинъ законъ. Затова добрѣ ще направи Събранието да приеме предложението на г. Консулова. Г. Димитровъ се плаши, че неможе да се приеме отъ еднажъ предложението; но азъ мисля, че може. Цѣлта на ли е да се спазатъ горитѣ, до испълнението и турянието въ дѣйствие на законътъ, нѣка се зематъ тия предварителни мѣрки. Затова предлагамъ да се приеме предложението на г. Консулова. Събранието може да го гласува en bloc или да го разисква предварително. Колкото се касае до предложението на г. Димитрова да се издадатъ тия мѣрки, предложени отъ г. Консулова, въ видъ на Публ. Адм. Правилникъ не можа да гласувамъ, защото както казахъ и по-напрѣдъ единъ правилникъ не може да замѣсти единъ законъ.

Предсѣд.: Подкрѣпя ли се предложението на г. Димитрова? (Подкрѣпя се) Моля които сж за него да станатъ прави. (Приема се) Предложението на г. Консулова ще се издаде въ видъ на Публ. Адм. Правилникъ (Гласове: не бѣше той) Моля г. Димитрова да даде писменно предложението си.

Г. Консуловъ: Г. Димитровъ има пълно право дѣйствително, да ме убѣди, че предложението ми е неумѣстно да се тури въ законътъ. Но ония които не сж имали случай да го изучатъ, всѣки отъ тѣхъ би казалъ, че такива мѣрки неможатъ да се зематъ en bloc самото довѣрие. Пост. Комитетъ има врѣме да изучи моето предложение и да направи поправки ако счете за нуждно.

Колкото за законътъ трѣбва да го гласуваме. Трѣбва или да се чете членъ по-членъ или да го гласуваме изцѣло понеже лани е гласуванъ, а сега е представенъ съ малки измѣнения въ третий членъ. Като приемемъ, че лани е гласуванъ не е нужда да го разискваме, а да го приемемъ изцѣло заедно съ предложенитѣ измѣнения.

Предсѣд.: Желае ли Събранието да се пристжпи къмъ 3-то гласуване на закона? (Желае)

Секр. Данчевъ: (Чете списъкътъ)

Антонияди	за	Маджаровъ	отсѫт.
Аристагесъ	„	Матакиевъ	за
Аргирияди	противъ	Мехм. Хулюси	отсѫт.
Беневъ	за	Милковский	въздърж.
Бракаловъ	отсѫт.	Минковъ	за
Бобчевъ	„	Мирковичь	„
Величковъ	„	Мюхти ефенди	отсѫт.
Владосъ	за	Наумовъ	за
Герджиковъ	отсѫт.	Нейчовъ	противъ
Гешовъ	„	Пеневъ	за
Митр. Григорий	противъ	Петровъ	въздърж.
Гуневъ	за	Пѣевъ	отсѫт.
Дагоровъ	„	Равинъ ефенди	„
Данчевъ	„	Русселевъ	за
Димитровъ	„	Саллабашевъ	„
Жечевъ	„	Сюлем. Кюпрюлю	„
Зюхти ефенди	въздържамъ се	Стояновичь	„
Калатиновъ	за	Странский	противъ
Калчевъ	„	Тонджоровъ	отсѫт.
Караджовъ	„	Фр. Рейнолди	„
Кашеревъ	„	Хаканов	за
Ковачовъ	„	Хитовъ	въздърж.
Консуловъ	„	Христовъ	за
Кесяковъ	отсѫт.	Чомаковъ	за
Кьойбашиевъ	за	Юруковъ	въздърж.

Предсѣд.: Гласуватъ 37 души. Отъ тѣхъ 28 за, 5 въздържани и 4 противъ. Законътъ се приема.

Минуваме на четвъртий въпросъ на дневний редъ, именно разискване на законопроектътъ за учреждението на една Областна банка.

К. Калчовъ: За тая цѣль е внесенъ въ Събранието единъ законопроектъ отъ 12 чл. Нуждно бѣше да се внесе такъвъ законопроектъ, защото както се вижда отъ пьрвий му членъ. Събранието трѣбваше да опълномощи правителството да влезе въ споразумѣние за учреждението на една Областна банка. Това е главното въ тоя законопроектъ Но-нататъкъ въ чл. 7, 8 и пр. тѣ сѫ вече работа за единъ правилникъ. Тѣ показватъ какви ще бѫдатъ облигациитѣ, колко лихва ще се взема и пр. Това сѫ подробности за единъ правилникъ или уставъ повече отъ 100 чл. въ които ще се говори за начинътъ на управлението, облигациитѣ, лихвитѣ и пр. Именно въ Княжеството има такъвъ уставъ за тамошното учреждение отъ 50—60 чл. Ний нѣмаме време да разискваме подробно, единственното нѣщо е да приемемъ законъ отъ два члена, колкото да опълномощимъ правителството да влезе въ споразумение за основанието на такова учреждение. Второ да оставимъ на Пост. Комитетъ заедно съ правителството да направатъ подробноститѣ на статутътъ. Ако Пост. Комитетъ намѣри за добрѣ да направи това, ако не, да размисли какъ е по-добрѣ. Но по всѣки начинъ трѣбва да опълномощимъ правителството. Нѣкои мислятъ да се основе тая банка, като се турятъ имуществата въ ипотека, безъ да се туря капиталъ, да се издаватъ облигации срѣщо такъвъ. Туй спорѣдъ мене е невъзможно. Трѣбва да се тури капиталъ, минимумътъ на който да се опрѣдели отъ Събранието. Затова да приемемъ сега на законътъ само два три члена, които се касаятъ до устройството на

поземелното кредит. учреждение. А другитѣ сѫ за подробноститѣ които нѣмаме врѣме да разискваме сега.

В. Нейчовъ: Азъ бихъ ви молилъ да не се гласува това пълномощно на правителството за такъва цѣль. Нѣма да говора много, само ще приведа примѣръ. Едно мѣсто което се хвали съ хубави учреждения, именно Франция, има crédit foncier, учреждение твърдѣ старо, основано съ голѣми привилегии и единственно да помага и улеснява земледѣлцитѣ. Какво стана съ него? Намѣри се, че то много малко ползувало земледѣлцитѣ, а повече ползувало основателитѣ му. Та направи да се обърне земледѣлческото население да тръси назаемъ пари отъ частни лица, а не отъ това учреждение, което бѣше се обърнало просто на обикновенна банка. Въпросътъ прочее е твърдѣ сплѣтенъ. Неудобно е да се остави на Пост. Комитетъ да урѣди тая работа. Такова учреждение се урежда съ законъ, който се разисква съ много освѣтления отъ едно Събрание гдѣто има повече хора да кажатъ по нѣщо и да искаратъ нѣщо по'-хубаво. Казвамъ, че по тоя начинъ да се дѣйствува ще бѫде най-добрѣ за Събранието. Нашитѣ земледѣлци сѫ преминали много врѣме безъ такъво учреждение, нека останатъ още една година само да не ги уплетемъ въ бързината съ повече сплетнини. Прѣдметътъ е важенъ. Може би да ипотекиратъ хората всичкитѣ си имения и на такива условия, щото послѣ да не можатъ да излѣзатъ отъ глава. Азъ прѣдлагамъ да се отложи за неопрѣдѣлено време приеманието на единъ такъвъ законъ. (Гласове: прието.)

Д. Наумовъ: Азъ ще кажа това сѫщото, което каза г. Нейчовъ, съ прибавка на това, че такъвъ единъ законъ който е единъ отъ най-важнитѣ невъзможно е да се приеме en bloc. Въпросътъ е още повече деликатенъ като се земе прѣдъ видъ, че у насъ още нѣма регистри на ипотечни книги, като мѣма такъвъ законъ и банката е немислимо нѣщо. Нѣка г. Дир. на Правосѫдието да се постарае за да се утвърди законътъ за ипотекитѣ и да въведе поземелнитѣ книги които сѫ най-голѣмата гаранция за това учрѣждение. Безъ тѣхъ неможе да сѫществува банка. Нѣма гаранция за тая банка безъ да се урѣдатъ тия книги. Нии глѣдаме, отъ 3—4 години у насъ въ Румелия, издаватъ тапии, за продажба на недвижими имоти; нъ има случаи съ хора които не сѫ могли да получатъ тапия и подиръ двѣ години отъ станалата продажба. А какво ще стане съ банката като нѣма никоя гаранция? Не възможно е да се пристѫпи къмъ такъвъ законъ. Нека г. Дир. на Правосѫдието урѣди законътъ за ипотекитѣ, съ добро и редовно урѣждание на поземелнитѣ книги, тогава идущата година по-обмислено можемъ пристѫпи къмъ тоя законъ.

Г. Консуловъ: Азъ горѣ-долѣ ще подкрѣпа сѫщото. Законътъ до колкото разбирамъ добрѣ е обмисленъ и направенъ. Само единъ голѣмъ недостатокъ има, че не е опрѣдѣлено точно какво ще да е количеството на капиталътъ. Ако дѣйствително се мисли както каза г. Калчевъ, че нѣколко хора, които иматъ недвижими имущества да ги улеснимъ и съгласно съ единъ членъ отъ тоя законъ да имъ издадемъ облигации, то е фективна работа. Цѣлта на това учрѣждение е да внесе отъ външъ капиталъ — monnaie sonnante — външна монета, да дадемъ срѣдства за работа на нашата земледѣлческа индустрия. Щомъ това нѣма учрѣждението на това завѣдение е безъ смисьль. Нии ще диримъ за насъ пари за страната, а пакъ други ще глѣдатъ отъ насъ да зематъ. Това е безъ смисль. Освѣнь това, другото намѣрвамъ въ законопроекта добрѣ обмислено и умѣстно. Но само това има, че нии до сега такъвъ законъ нѣмаме, не сме имали такъво учрѣждение, много неопитни сми. За това да не направимъ погрѣшка ще бѫде по-хубаво да стане, както се прѣдлага, да се отложи гласуванието на тоя законопроектъ слѣдъ като се потвърди законътъ за ипотекитѣ.

Ако би това се сполучи слѣдъ малко време правителството ще бѫде възможно да тури въ дѣйствие нѣколко финанциални въпроси и да свика извънредна сессия на Областното Събрание, като опредѣли предмѣтитѣ, върху които ще да се разисква. Тия ще бѫдатъ повече отъ икономическа материя, именно законопроекти за банка, за кредитно учрѣждение, има още нѣщо може би за земледѣлческитѣ касси, за които нѣмаме още капитали. За такива предмѣти правителството може ако се намѣри въ състояние да ги предложи и да свика Събранието на извънредна сессия. Поддържамъ, че става важно предложението съ такава прибавка, че ако правителството намѣрва за възможно да предложи тия законопроекти преди бѫдѫщата редовна сессия, то да свика извънредна.

К. Калчевъ: На всѣки начинъ трѣба да опълномощимъ правителството, безъ това то неможе да представи законопроектъ. Сега да ли въ Пост. Комитетъ да стане предлаганието или въ Събранието? Нека стане въ Събранието, стига то да поиска извънредна сессия, за това подкрѣпямъ г. Консулова и права слѣдующето предложение: (чете)

„Обл. Събрание като опълномощава правителството на И. Румелия да влѣзе въ преговори за основанието на едно привилегировано Поземелно учрѣждение, което да дава на заемъ на притѣжатели на неотчуждаеми недвижими имоти, и да представи законопроектъ въ най-ближната сессия на Обл. Събрание за утвърждението му, като обнародва чрезъ печата два мѣсеца предварително казаний законопроектъ, минува на дневний редъ.»

Казахъ напредъ тая работа да се свърши отъ Пост. Комит., ако не тамъ да се препорѫчи на правителството, че трѣба въ Събранието да представи за утвърждение законопроектътъ.

Д. Наумовъ: Права доправка на предложението на г. Калчева, че ако се приеме това предложение правителството да обнародва чрезъ печатътъ два мѣсеца напредъ тоя законопроектъ за да може да се критикува.

В. Нейчовъ: Азъ съмъ съгласенъ съ предложението на г. Калчева, само когато даваме право на правителството да се свика извънредна сессия то трѣба да бѫде за важенъ предмѣтъ, когато въ една обикновенна сессия не било възможно да се разиска, а тя едвамъ ли е стигала да разисква единъ законопроектъ както трѣба и имало е толкова други важни предмѣти които сѫ били оставени. За това за такива въпроси трѣба правителството да свика извънредна сессия за да разиска такива важни за бѫдѫще закони. Събранието нѣма да сгрѣши ако препорѫчи извънредна сессия

Ст. Кьойбашиевъ: Много се говори за тоя законопроектъ и никой неотрича, че е важенъ. Най-добрѣ да се остави сега тоя законопроектъ като се препорѫчи на правителството да го представи на по-охално време, понеже имаме предварително предложение когато са гласува законъ за банката, каза се тогава, че желателно е за извънредна сессия. Ако правителството види за добрѣ нека направи извънредна сессия. Но ще предложа още едно, макарь, че нѣма на официалната трибуна човѣкъ и моля да се приеме това предложение и да се тури въ дѣйствие. Било въ обикновенна или извънредна сессия, каквито законопроекти правителството ще предложи въ сессията, преди два месеца да се пращатъ на представителитѣ за да можатъ да се обмислятъ увреме; и да се публикуватъ да може да имъ се дава гласность.

Предсѣд.: Моля г. Кьойбашиева да даде писменно предложението си.

Подкрѣпа ли се предложението на г. Калчева съ доправката на г. Наумовъ? (подкрѣпа се) Моля тия г-да които сѫ за него да станатъ прави. (приема се)

Подкрѣпа ли се предложението на г. Кьойбашиевъ?

Г. Караджовъ: Чини ми се, че предложението на г. Кьойбашиевъ нѣма толкова

да улесни работата. Именно правителството ако распрати преди два месеца законопроектитѣ, вѣрвамъ, че до година ще кажатъ нѣкои отъ г-да представителитѣ, или въ пощата пропаднали или ги забравили у тѣхъ си. Тукъ ни ги даватъ въ ржцѣтѣ и послѣ дохождаме да казваме, че нѣмами законопроекти. Азъ мисля, че друго предложение неможе да се земе, като гласуваме слѣдующата сессия да бжде повече дѣятелна. Такова предложение може да се земе.

П. Димитровъ: Азъ съмъ противъ предложението на г. Кьойбашиева, защото ако да имахме както въ другитѣ държави законодателни комисии, които да изработватъ законопроектитѣ между сессиитѣ, тогава разбирамъ това. Но сега като окъстрихме персонелътъ това е неосжществимо. Ако г. Кьойбашиевъ туреше тоя въпросъ самъ на себѣ си, хемъ да слѣдва своята работа, хемъ да бжде законодатель и да изучава законопроектитѣ два мѣсеца преди отваряниего на сессията, мисля ще се убѣди въ думитѣ ми. Другадѣ това е лесно; но тукъ е неприложимо.

Предсѣд.: Припомнямъ на Събранието, че има такова рѣшение земено прѣди 2 години

Ив. Тонджоровъ: Каза се, че депутатитѣ не били дѣятелни и трѣбвало да имъ се препоржча да бждатъ по-дѣятелни. Не приемамъ това. Онова което приемамъ азъ и което се слуша по вънъ е, че нѣкои депутати били повече дѣятелни отъ колкото трѣбва. Казватъ хората отъ вънъ, че въ нашата камара се употрѣблявало повече врѣме отъ колкото трѣбва за разисквание нѣкои нѣща, че се повтаряли повече думи отъ колкото трѣбва. За това за да не дадемъ такава причина на външнитѣ хора да говоратъ, че сме повече дѣятелни отъ които трѣбва да не бждемъ дѣятелни въ такива мисль, а повече дѣятелни. Можемъ въ кратко врѣме да изложимъ свойтѣ мисли и да спасимъ едно скжпоцѣнно врѣме за бѣдното население и бѣднитѣ данъкоплащачи. Азъ вѣрвамъ, че ако сме проникнали въ това щехме може би да свършимъ много работи, които сега оставяме за извънредна сессия или на дѣятелностьта божемъ на идущата обикновенна сессия.

Д. І. Бракаловъ: Азъ ставамъ да подкрѣпя предложението на г. Кьойбашиева не че съмъ убѣденъ, че то ще получи желаемий резултатъ; но защото трѣбва да има повече едно предложение, отъ настоящата сессия, между многото, които се замать и не испълняватъ и нѣма да се испълнатъ; та нѣма да е и то. Имамъ основания да вѣрвамъ това и мисля, че ни единъ отъ моитѣ събратия не ще да откаже да се съгласи съ мене. Препоржчаме на правителството да печати законопроектитѣ прѣди 3 мѣсеца до сессията. То еднажъ си направи трудъ прѣди 3 — 4 години да напечата законопроектитѣ така рано и като дойдохме тукъ нѣмаше врѣме сиромашинката да ги представи, а трѣбваше да ги диримъ по кошоветѣ и да ги залѣпяваме съ заглавия; затова абсурдно е предложението на негова милость; но за форма да стои. Г. г. представителитѣ можатъ да потръсатъ вънъ по рафтоветѣ, въ канцеларията и кошоветѣ и ще намѣратъ такива законопроекти.

Колкото за бездѣятелностьта за което г. Караджова иска да препоржчаме да бжде Събранието повече дѣятелно, поне азъ нѣмамъ такъвъ майсторлукъ, чрѣзъ който да можа да давамъ такива рецепти, които да произвождатъ такава дѣятелность. (Смѣхъ) Само съмъ срѣщалъ нѣкадѣ, че за мързеливитѣ хора това става. Ако сме такива, които можемъ да фигурираме за приказъ въ историята, то хубаво и наший хамамъ е твърдѣ сгоденъ за това. (Смѣхъ. Предсѣд.: Моля, г. Бракаловъ, на предмѣта, че врѣме минува) Не можете да ми отнимате врѣмето на приказката ми; можете да ми заповѣдате, но не въ

такава смисль. Азъ предлагамъ на Събранието да се направи единъ тушъ, че да го туримъ отъ горѣ на хамамътъ . . . (Предсѣд.: Моля на предмѣта) Азъ съмъ на предмѣта, но говора сиантистически, какго докторитѣ се изразяватъ. (Смѣхъ) Може да се приеме предложението на г. Караджова, но може и тъй да остане. Ако искаме да приказваме по-сериозно намъ не ни липсва възможностьта. Ний имаме идеи, но ги харчимъ повече въ интриги. Може да е законно това. Азъ незная да ли е така. Нѣма що да говора повече. (Гласове: има!)

Предсѣд.: Подкрѣпа ли се предложението на г. Кьойбашиевъ? (Пада).

Има да се избератъ по двама членове за административнитѣ сѫдилища: гласуватели и слушатели. Даватъ се 5 минути отпускъ за да се напишатъ бюлетинитѣ.

Слѣдъ отпускъ.

Предсѣд.: (Звъни) Засѣданието се отваря. Ще се преброятъ бюлетинитѣ. (Квесторитѣ изброяватъ бюлетинитѣ.) Гласували 39 представители. Получили:

За Бургасъ:

Я. Русселиевъ	29	гласа	за Гласувачь.
Зухти Ефенди	30	„	„ Слушатель.

За Сливенъ:

Р. Мирковичъ	34	„	„ Гласувачь.
Д-ръ Данчевъ	31	„	„ Слушатель.

За Ст.-Загора:

Д-ръ Стояновичь	30	„	„ Гласувачь.
Гуневъ	14	„	„ „
Наумовъ	6	„	„ „
Христовъ	12	„	„ Слушатель.
Кашеревъ	3	„	„ „

За Хасково:

Величковъ	32	„	„ Гласувачь.
Герджиковъ	32	„	„ Слушатель.

За Пловдивъ:

Кесяковъ	29	„	„ Гласувачь.
Д-ръ Дагоровъ	30	„	„ Слушатель.

За Пазарджикъ:

Пеневъ	32	„	„ Гласувачь.
Консуловъ	22	„	„ Слушатель.
Нейчовъ	12	„	„ „

Избрани сѫ съ абсолютно вишегласие: Я. Русселиевъ, З. Ефенди, Р. Мирковичь, Д-ръ Данчевъ, Д-ръ Стояновичь, К. Величковъ, Ив. Герджиковъ, Т. Кесяковъ, Д-ръ Дагоровъ, Г. Пеневъ и Г. Консуловъ. Ще стане гласуване още за единъ Слушатель за Ст.-Загора.

(Слѣдъ гласуването.)

Отъ 34 представители получили:

Гуневъ 13 гл.

Христовъ 10 гл.

Избранъ съ относително вишегласие г. Гуневъ.

Ще стане гласуване за двама членове въ учителския съвѣтъ.

(Слѣдъ гласуването)

Отъ . . . представители които гласуватъ, получили и се избиратъ Д-ръ Странски

съ 27 и г. Караджовъ съ 27 гл. На дн. рѣдъ остава запитването на Зухти Ефенди.

В. Нейчовъ: Бихъ предложилъ на послѣденъ пѫть да стане провѣрка.

Предсѣд.: Като нѣма съставъ, преди да затвора засѣданието за длъжность считамъ да поблагодара на г-да представителитѣ за честьта, която ми направиха съ избирането ми за предсѣдатель, особено отъ сърдце благодара за съдѣйствието което ми оказаха презъ всичкото време за да можемъ да свършимъ значителна часть отъ работата, която бѣше възложена на Обл. Събрание. (Ржкоплѣскание).

Затварямъ засѣданието.

(Часътъ въ 12 дохожда Н. С. Главний Управитель придруженъ отъ Директоритѣ. Събранието го посрѣщна съ шумни ржкоплѣскания).

Дир. на Просвѣщението: (Прочита отъ трибуната на български, турски и грьцки слѣдующето слово:)

Господа Представители!

Драго ми е да засвидѣтелствувамъ, че вие сполучихте да уредите голѣма часть отъ въпроситѣ, предложени на разисквание и законоположение презъ сесиията, която се свьршва днесь. Вие гласувахте нѣколко отъ предложенитѣ законопроекти, между които по-видно мѣсто дьржатъ *законътъ за бюджетътъ и законътъ за ипотекитѣ*. Гласуванитѣ закони азъ ще прибързамъ да представа на утвьрждение на Н. И В. Султана.

Водими отъ икономически съображения вие въведохте въ закона за бюджета важни измѣнения съ мисль, че, съ намаление на служби, на чиновници и на заплати, давате на населението възможность да се въздигне отъ мѫчното си икономическо състояние, въ което сѫ го повалили малкото плодородие презъ послѣднитѣ години голѣмий застой на търговията и на промишленностьта. При всичко, че голѣмо съмнѣние има да ли по тоя начинъ за дѣйствие ще се постигне желаемата цѣль и да ли не щѫтъ се докара голѣми бръкотии и мѫчнотии въ правилний вървежъ на административнитѣ служби, азъ, като зимамъ въ внимание общото настроение на духоветѣ къмъ икономии и водимъ отъ примирителни начала, ще тура въ упражнение гласуваний ви бюджетъ въ надѣжда че самий опитъ направенъ съ него презъ течение на годината и едно по-достатъчно изобилие въ бѫдще щѫтъ дадѫтъ вѣрно мѣрило и възможность за уреждание на добрѣ нагоденъ бюджетъ, който не само да уздравява редовното и точното служение на правителственната машина, нъ и да дава срѣдства за осѫществение на прѣдприятия и работи отъ обща полезность.

Едната економия, както знаете, сама по себе не е доволно достатъчна да създаде благосъстояние; тя трѣбва да бѫде придружена съ производителность за да може да принесе истински блага на населението. При труда, който не прави недостатъкъ на мѣстото, трѣбва да се привика на помощь и другъ единъ могѫщъ дѣецъ — капиталътъ, който е душата на всички земледѣлчески, промишленни и търговски прѣдприятия. Ето защо мене щеше бѫде много драго, ако при гласуваний законъ за ипотекитѣ бѣхте гласували и предложенитѣ законопроекти за кредитни учреждения, — и надарехте мѣстото съ закони, коитѣ биха дали възможность да се привлекатъ ефтини капитали, потрѣбни за подобрение и въздвигание на мѣстната производителность. Нъ нека се надѣемъ, че тоя въпросъ изученъ по-зрѣло ще си намѣри удовлетворително рѣшение въ едно ближно бѫдще.

Г. г. Представители! Вие изразихте и препорѫчихте на правителството нѣкои желания за мѣрки, които намирате сгодни за подобрение на положението. Колкото отъ

тѣхъ намирамъ осѫществими, приспособими и полезни на истинскитѣ интереси на мѣстото, азъ зимамъ въ сериозно внимание и ще се распореда на време и на мѣсто, да имъ дамъ пълно удовлетворение.

Като се облѣгамъ на готовностьта, която сте ми показвали и щете показвате за съдѣйствие на Правителството ми въ мѫчното му послание, азъ ще се труда съ всичкитѣ си сили да паза въ цѣлость, както придобититѣ права на тая автономна область, така и задълженията ѝ, нераздѣлни отъ тия права, та да оправдая общото довѣрие и надеждитѣ, които възлага менѣ нейното миролюбиво и трудолюбиво население.

Съ призвание на Божието благословение върху положенитѣ трудове за благо на отечеството, азъ проглашавамъ заключена настоящата сессия на Областното Събрание. (Шумни рѫкоплѣскания).

(Конецъ въ 12 $^1/_2$ часа послѣ пладнѣ)

Предсѣдатель: *Д-ръ Странский.*

Подпредсѣдатели: *К. Калчевъ.* / *Ив. Х. Петровъ.*

Секретари: *Д-ръ Данчевъ.* / *Я. Русселиевъ.*

Стенографъ: *Ив. А. Шандаровъ.*